

יהי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

מדוע צריכים כזה סדר - שתמיד זקוקים ללמד זכות, הרבה יותר טוב חי' שיתחילו כבר לציית, ואזי יחסכו לרבי עבודה, וכבר מזמן היו מביאים את הגאולה ע"י משיח צדקנו

ראה עמוד 7

ערב שבת קודש פ' שלח, מבה"ח תמוז
הי' תהא שנת אראנו סגולות

שמו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכי"ר

לעילוי נשמת

המרא דאתרא דשכונת קראון הייטס

"כאן צוה ה' את הברכה"

"אביר שבאבירים"

הרה"ג הרה"ח התמים הר"ר יהודה קלמן ע"ה

ב"ר אברהם יהושע ע"ה

מארלאו

למלאות שנה לפטירתו - ביום כ"ף סיון ה'תשס"א

ת. נ. צ. ב. ה.

*

ולזכות

זוגתו "אשת חבר" מרת חי' בת רבקה תחי'

לאריכות ימים ושנים טובות מתוך בריאות הנכונה

עד ביאת גואל צדק

*

נדפס ע"י

הרה"ת ר' אליעזר וזוגתו מרת צירל רחל

ומשפחתם שיחיו טורין

בחסות:

'קרן המיליון'

שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

כל המוסיף - גורע או מוסיף?

ב"ה

3 דבר מלכות

כדי להביא משיח דרושה התקשרות מוחלטת לרבי / משיחת ש"פ שמיני ה'תשח"י

8 וילחום מלחמות ה' - וינצח

ההשוואה בין טענות "שלום עכשיו" לטענות המרגלים / שיחה בענין שלימות הארץ

11 אג"ק - פרסום ראשון

ב' אגרות קודש מכ"ק אד"ש מה"מ מתאריכים הסמוכים לשבת זו

13 יומן תש"מ - פרסום ראשון

פרק ל"ז מתוך יומן תש"מ / מעש"ק פ' שלח, כ"ב סיון - עד עש"ק פ' קרח

בקשר עם מצות חלה בפרשתנו (טו, כ), הבאנו צילום נדיר מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על קטע משיחת ש"פ שלח, מבה"ח תמוז ה'תשט"ז

(נדפסה בלקו"ש ח"ב ע' 584 ואילך. עוד צילומים מיוחדים מהגהה זו נדפסו ב"יחי המלך" רסא ע' 15; שטו ע' 15)

Handwritten notes in Hebrew with corrections and annotations.

Handwritten notes in Hebrew, including a signature and date.

להלן פענוח הכתי"ק (בא בהדגשה), בהקדים הסבר קצר מהמבואר לפני"ז:

בתחילת השיחה שאל כ"ק אד"ש: מדוע הוספת חוה אודות עץ הדעת "ולא תגעו בו" היתה גרעון ולא גדר וסיג לאיסור (כציווי התורה "עשו משמרת למשמרת" ו"עשו סיג לתורה")?

וביאר, שיש הבדל מה והיכן גוזרים גזירה: כשאדם הראשון ה' בגן עדן בבחי' מרכבה לאלקות, אזי כיון שגן עדן אינו סובל רע אין צורך לסייגים וגדרים, ואדרבה, הם חסרון.

[ובהמשך לזה בא הצילום שלפנינו, בהקדים קטע נוסף מהשיחה:]

ווארום דער וואָס איז אַ מרכבה צו אלקות, אַז כל עשיותיו זיינען קדושה און בשעת ער טוט אַן ענין איז ער דאָס מעלה, איז דורך דעם וואָס מען איז מונע אַן ענין, איז מען מונע די עלי' פון דעם ענין.

וע"ד ווי עס שטייט אין ירושלמי אַז אַן אמורא האָט געזאָגט אַז מען וועט אָפגעבען אַ דין וחשבון אויף אַ זאך וואָס ער האָט געקענט עסען און ער האָט עס ניט געטאָן,

דער וואָס איז אַ מרכבה צו אלקות וכל עשיותיו זיינען קדושה, איז יעדער ענין וואָס ער טוט פועל'ט ער אין דעם אַן עלי'.

המשך בסוף ע' 14

מערכת "יחי המלך"

במסגרת: "מטה משיח" שע"י "אגודת חסידי חב"ד" באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אד"ש מה"מ

יוצא-לאור על-ידי: תלמידי ה"קבוצה", "חיילי בית דוד", ישיבת תורת"ל המרכזית, "בית משיח" 770 סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טלפון: 778-6670 (718)
סניף ארץ הקודש: שביל האמונה 9/1 קרית-שמואל, חיפה. 26385 • טלפקס: 873-0823 (04)
דואר אלקטרוני: yeh_@netvision.net.il • אינטרנט: http://www.moshiach.net/blind

כדי להביא משיח דרושה התקשרות מוחלטת לרבי

אי אפשר להביא את משיח באופן כזה – שכששומעים משהו, מוציאים את ה"שולחן-ערוך" וניגשים למורה הוראה לשאול פשוט "באר היטב" – האם זה לא סתירה למה ששמעו ● דרושה התקשרות וקבלת עול, וצריכים לציית ל"רבנו" ללא חשבונות כלל. ענינו של יוצא צבא – שאין לו חשבונות כלל, עבורו שום מציאות אינה קיימת, מלבד המפקד והוראותיו ● כאשר שומעים הוראה מנשיא הדור, אין מה להתבונן, להתייעץ ולעיין בספרים – צריכים לעשות מה שאומרים ● משיחת ש"פ שמיני ה'תשח"י – בלתי מוגה תרגום הפשי ללשון הקודש – בעריכת מערכת "יחי המלך"*

שנלך לירושלים קודם השבת ונעשה שבת בירושלים? – וירושלים היא רחוקה מצפת יותר מכ"ה פרסאות – השיבו קצת מן התלמידים: אנו מרוצים מכך, וקצת מן התלמידים השיבו ואמרו: נלך מקודם ונודיע לנשותינו – וכלשון הש"ס³: "איזיל . . ואימליך בדביתהו" (ועצם הענין כבר לא הי' פלא בעיניהם על האריז"ל שיוכלו להגיע, אלא שרצו לבקש רשות "דביתהו" שלא לשבות שבת בביתם) – כיון שאמרו נלך מקודם

א. בספר שבחי האריז"ל ושבחי הרב חיים ויטל ז"ל (אשר חלק גדול מהסיפורים שם מופיעים גם בכתבי האריז"ל), מסופר בתחתו¹:

"פעם אחת בערב שבת סמוך להכנסת כלה יצא עם תלמידיו חוץ לעיר צפת . . כדי לקבל השבת (כפי שהסדר ע"פ קבלה² – לצאת לשדה לקבל פני שבת מלכתא) . . ובתוך שהיו משוררים אמר הרב לתלמידיו: חברי רצונכם

(* מובאת בזה בקשר עם ענין השליחות שבפרשתנו ובסמיכות לג' תמוז.

השיחה פורסמה בעבר בקונטרס זה, וכעת נערכה מחדש (בתוספת קטע קצר שעוד לא פורסם) עם מראי-מקומות בשול-הגליון. תוכן מקוצר משיחה זו נדפס בלה"ק גם ב"ספר השליחות" (להרמ"מ לאופר) ע' 97 ואילך ונעזרנו בזה לעריכת חלק מהמ"מ. המו"ל.

(1) ע' ג.

(2) ראה פע"ח שער הכוונות ענין קבלת שבת דרוש א. מג"א (וכנה"ג) הל' שבת סי' רסב ס"ג. ס' מנהגי האריז" – פתורא דאבא – ענין קבלת שבת אות יז.

(3) ברכות כז, ב. וראה ג"כ ירוש' ברכות פ"ח ה"ז: א"ל נמלך גו בביתא.

שיחה ג' – שאלות בפרש"י, בלקוטי לוי"צ ובפרקי אבות. בסיומה דובר ע"ד "מיהו יהודי" ואודות החובה לקרוא לילד וילדה בשם יהודי דוקא. שיחה ד' – הביאור בכהנ"ל, וכן על ההוראה מתולדות ימי ר' עקיבא, ובקשר ל"יב תמוז – ע"ד קירוב כאו"א מישראל גם מי שנמצא במצב הירוד ביותר.

בסיום ההתועדות (5:10 לערך) הורה כ"ק אד"ש לנגן "לכתחילה אריבער", ופרצת. כשסיים כ"ק אד"ש שמונה עשרה של תפלת ערבית וחזר ג' פסיעות, נפל לאי שעמד ע"י כ"ק אד"ש דף מהסידור, כ"ק אד"ש התכופך והרים את הדף.

ו'ג, כ"ז סוף; היום הגיה כ"ק אד"ש (בתרגום לאנגלית) את השיחה שאמר בכנס נשי חבי"ד בי"ז סיון אודות שלילת תכנון המשפחה וכו', והוסיף שורה שלמה בכת"י ק בה התבטא באופן חריף במיוחד נגד תכנון המשפחה.

כשחזר מביתו בערב, עמדו בדרכו משפחה שהגיעו מאה"ק בדרכם להשתטח על קברי אבותם במצרים, כ"ק אד"ש שאל את בנם אם נתן צדקה היום ומסר לו מטבע לצדקה.

ו'ג, כ"ז סוף; כשהגיע כ"ק אד"ש מביתו ברך את מ. זאיאנץ במזל טוב על שידוך בנו. בהמשך למה שכתב משהו בא' העיתונים שעניני כשרות האכילה ושתי' וההשגחות בלובאוויטש תלויים גם בהוראת כ"ק אד"ש, נתפרסמה היום מודעת מחאה מטעם המזכירות (כנראה בהוראת כ"ק אד"ש) בזה הלשון לערך: "כפי שמפורסם מכבר הרי כ"ק אדמו"ר הרייז"צ צוקללה"ה נבגי"מ זי"ע מאז בואו לארה"ב וכן עתה – כ"ק אדמו"ר שליט"א אינם נותנים שום הכשרים ואינם נותנים שום איסורים למאכלים ומשקאות".

ו'ה, כ"ח סוף; כשיצא לנסוע לאוהל (בשעה 3:40) וחילק לילדים צדקה, שם ילד אחד את המטבע בתוך פיו, ורמוז כ"ק אד"ש (כבר בהיותו במכונת) לאמו של הילד עדי"ז.

ובמילא איז קיין סתירה ניט דער ענין פון עשו משמרת למשמרתי צו דעם ענין פון ולא תגעו בו בא עה"ד וואָס האָט ניט געטייגט.

דאַרטען וואו מען דאַרף האַבען גדרים וסייגים איז דאָס אַ מעלה,

דאַרטען וואו מען דאַרף עס ניט – קען דאָס זיין אַ מאָל אַ חסרון.

וכלשוון רז"ל אין דעם ולא תגעו בו – שכל המוסיף גווע.

אויף מתקן זיין דעם חטא עה"ד וואָס האָט זיך אָנגעהויבן דורך נוצען אַ ענין שלא במקומו, איז געגעבען געוואָרן מצות חלה.

לפניכם פרק ל"ז מ"יומן תש"מ" מעש"ק פ' שלח, כ"ב סיון – עד עש"ק פ' קרח
 היומן החל בגליון שכט ובעז"ה ימשיך להופיע כאן (כמעט) מידי שבוע
 [תודתנו נתונה לארכיון "ועד שיחות קודש" אשר הואיל לפרסום יומן זה ע"ג
 גליוננו. היומן כולו יפורסם אי"ה בהוצאה החדשה של "שיחות קודש" תש"מ]
 נערך ע"י מערכת "יחי המלך" – ע"פ רשימה פרטית*, 'בלי אחריות'

וי' ע"ק פ' שלח, כ"ב סיון: בשעה 6:15 אחה"צ נסע כ"ק אדי"ש לביתו ולאחר דקות
 ספורות חזר, נכנס לחדרו הקי' ויצא חזרה לביתו כשבידו שיחת י"ג סיון בכינוס הילדים.

וי' ע"ק פ' שלח, כ"ג סיון: כ"ק אדי"ש הגיע מביתו בשעה 7:30 ונכנס לאמירת תהלים ב-8:30.
 בשעה 1:30 נכנס כ"ק אדי"ש להתוועדות, ופתח בשיחה אי' אודות הענין המיוחד שבשבת
 זו – מבה"ח תמוז, ודיבר על הענינים המיוחדים שבחדש תמוז – י"ב-י"ג תמוז וי"ז תמוז,
 ואמר שהכח להפוך את י"ז תמוז לששון ולשמחה הוא י"ב תמוז – הקדמת רפואה למכה.
 והאריך לדבר בענין הלימוד מ"ז תמוז, ענין התענית בעבודה, וההוראה כו'.

שיחה ב' – קביעות השבת בכ"ג סיון שבו נכתב ונשלח ביטול גזירת המן. ההוראה מפי
 שלח – לא לשמוע לעצת היצה"ר הטוען שיעז העם" וכי ויא"א לעסוק בענין "הארץ", אלא
 צ"ל "בכל דרכך דעהו". בסיום שיחה זו דיבר כ"ק אדי"ש באריכות על המצב באה"ק (קטע
 ארוך משיחה זו תורגם ללה"ק ונדפס בקונטרס זה ע"י 8 ואילך).

אחי"כ צוה כ"ק אדי"ש לנגן ואמר מאמר "די"ה שלח לך אנשים גוי"י.

(* עריכת היומן נעשתה ע"פ מס' יומנים של אנ"ש והת' אשר שהו באותה תקופה ב"ית חיינו" – 770, והעלו
 על הכתב את אשר ראו בעצמם או שמעו מאחרים, ומטבע הדברים יתכן שנפלו אי-אלו טעויות ביומנים אלו אשר
 חלקם נכתב לעיתים בצורה בלתי ברורה, ואנו מתנצלים ע"כ מראש ו"שגיאות מי יבין".

דיבורים ונקודות קצרות משיחותיו של כ"ק אד"ש מה"מ המובאים ביומן תורגמו בדרך-כלל ללה"ק, ולהבנת
 הדברים יש לעיין בשיחה עצמה. ציון השעות ביומן לא נעשה תמיד במדויק אלא רק בערך. המו"ל.

שיש לו קושיא, הרי זה רק בגלל שיחסרה אצלו
 היגיעה האמיתית בתורה, וכאשר תהי' לו
 היגיעה האמיתית, והוא יזכה, יווכח שהדין
 הוא כפי ש"דבנן" אמרו.

ובנידון-דידן: כאשר שמעו הוראה
 מהאריז"ל שהי' גאון גדול גם בנגלה (כדאיתא
 בלקוטי תורה (ובטהמ"צ) להרח"ו⁸) – יכלו
 לדעת ("האט מען געמעגט וויסן") שאפשר
 לסמוך עליו שלא ישלים חס ושלום בעשיית
 ענין שהוא היפך ההלכה.

ד. ובפנימיות הענינים:

החשבון הוא אמנם חשבון אך למלחמה
 אינו שייד.

אי אפשר להביא את משיח באופן כזה –
 שכששומעים משהו ("א ווארט"), מוציאים
 את ה"שולחן-ערוך" וניגשים למורה הוראה
 לשאול פשוט ב"באר היטב" – האם זה לא
 סתירה למה ששמעו. לא באופן כזה יכולים
 להביא משיח.

דרושה התקשרות וקבלת עול, וצריכים
 לצייט ל"רבנן" ללא חשבונות כלל. ענינו של
 יוצא צבא – שאין לו חשבונות כלל, עבורו
 שום מציאות אינה קיימת, מלבד המפקד
 והוראותיו.

ובאם הוא מפקפק ח"ו בדברי רבו⁹, הרי זה
 מורה שחסר בהתקשרות, וכשחסר
 בהתקשרות חסר במילא באחדות, בה"כולנו
 כאחד"¹⁰, ובמילא חסר גם בהתיבות שקודם

לבתינו נתחרד הרב חרדה גדולה והכה כף אל
 כף ואמר: אוי לנו שלא היה בנו זכות להגאל,
 שאלמלא הייתם כולכם משיבים לי פה אחד
 שאתם רוצים לילך בשמחה גדולה תיכף היו
 נגאלים כל ישראל, שעתה היתה השעה
 עומדת להגאל, ומתוך שמאנתם בדבר חזר
 הגלות לאיתנו בעו"ה".

ב. והנה, סיפור זה הרי הוא חלק
 מהתורה⁴, ובמילא, הוראה בעבודתנו⁵.

ולכאורה קשה, כיצד יתכן שענין ד"איזיל
 ואמליך בדביתהו" יהיה סתירה להבאת
 הגאולה?

– הרי על פי תורה צריך להיות "אמליך
 בדביתהו" בנוגע למילי דעלמא, ובפרט ענין
 של שבת, שכל ענינם של נרות שבת הם
 בשביל השלום שבין איש לאשתו⁶, וישנם
 כמה עניני חיוב בשבת שבין איש לאשתו,
 וא"כ, מדוע ענין שהוא לגמרי על פי תורה
 ומבוסס על השו"ע – יעכב את הגאולה?

ג. ע"פ נגלה הביאור הוא:

הגמרא אומרת⁷ "במילתא דרבנן עבדינן
 עובדא והדר מותבינן", כלומר, קודם כל
 צריכים לעשות מה שרבנן אומרים, ואחר כך
 אפשר לשאול.

ולכאורה, אם יתכן ענין ד"מותבינן" – איך
 "עבדינן עובדא"?

אך הענין הוא, צריכים לדעת ש"רבנן" הם
 למדנים גדולים ואפשר לסמוך עליהם. ומה

(7) עירובין סז, א.

(8) פ' ואתחנן.

(9) ראה סנהדרין קי, א. מדרש תנחומא פ' קרח פ"י.
 רמב"ם הל' ת"ת פ"ח ה"א.

(10) נוסח ברכת "שים שלום" בתפילת העמידה. וראה
 תניא פל"ב.

(4) ראה זח"ג קנב, א. מכתבי תורה להראגוצ'בי מכתב
 טט.

(5) ראה רד"ק לתהלים יט, ח. ס' השרשים שלו ערך
 ירה. גר"א ר"פ בראשית. זח"ג נב, ב.

(6) שבת כג, ב. רמב"ם בסיום הל' חנוכה. שו"ע אדה"ז
 או"ח ר"ס רסג.

- העתקה (קטע) -

ב"ה, כ"ב סיון תשי"א
ברוקלין.

שלום וברכה!

קבלתי שלשת מכתביו מכ"ו אייר מט' וי"ד סיון - בשאלתו שמציעים לו - נוסף על ענין הבנין שדבר עמדי גם בהיותו כאן - השתתפות בענין בית הרושת של צרכי השמל אשר מתכוננים ליסוד באה"ק ת"ו, ושיכנס בשותפות בתנאים ידועים, והעיקר אשר בסדר הרגיל, צריכים להשקיע בזה סכומים הגונים, והרווחים יתחילו לבוא בערך בעוד שנה ויותר:

הנה לדעתי, לפי המצב עתה בעולם כולו וכו', ובמצבו הפרטי - הנה אין כדאי להשקיע הון גדול לפ"ע בבית הרושת וכו"ב, היינו בענינים דלא נידיי, ושאי אפשר להחליפם במטלטלין, ובכלל שכל שינוי באויר העולם יכול לשנות את ערכו ושוי מן הקצה אל הקצה. משא"כ בענין הבנין, אשר כפי שסיפר לי בהיותו כאן, הנה לאחר התחלת הבנין יש למכור דירות או חלקים גם קודם הגמר, הנה יש לקוות שבעז"ה יהי זה עסק של ריות. ואעפ"כ אין זה נוגע למה שדברתי עמדו בענין עשיית וויזה לכאן. ואפילו אם כבר התחיל בההשתדלות בזה, כדאי להמשיך, והש"ת יראה את הדרך הנכונה, ושיהי' הכל בהצלחה, בגשמיות וברוחניות גם יחד.

לפלא קצת שאינו מזכיר במכ' במה שהצעתי לפניו, ובהדגשה, שכדאי הי' הדבר במאד, בין בגשמיות ובין ברוחניות, שתהי' לו משרת רבנות גם באופן רשמי, ואינני יודע הסיבה שאינו מזכיר עד"ז דבר בכל המכתבים שכתב עד כה.

כן מצטער הנני שהנהו מקצר בנוגע למצב בריאותו, אף שבכלל מכיון שאינו מזכיר, בודאי מרגיש א"ע בטוב, והלואי שיהי' כן, אבל טוב יותר אם יכתוב זה בפירוש ולא לצאת במילים אחדים. וכן הנני להזכירו עזה"פ במה שאמרת לכת"ר בהיותו כאן, שקביעות שיעור בלימוד הדא"ח בעיון (במקום שלבו הפץ) תהי' זה אחת הרפואות היותר מועילות במצב בריאותו [.]

לכן; וכן"ל¹¹, שבענינים שנמסרו ל"רבנן" דרושה קודם כל התקשרות וקבלת עול ("עבדינן עובדא והדר מותבינן").

ה. אותו דבר מוצאים גם אצל שבט לוי: כאשר משה רבינו אמר "מי לה' אלי"¹², אזי "ויאספו אליו כל בני לוי"¹² וצייתו להוראות משה - "הרגו גו"¹³ ו"האומר לאביו ולאמו גו"¹⁴.

ולכאורה תמוה הדבר: הרי רק עכשיו באו ממתן-תורה, זה-עתה שמעו שהקב"ה אמר בעשרת הדברות "כבד את אביך ואת אמך"¹⁵ - ושבט לוי הרי היו שלמים בכל התרי"ג מצוות¹⁶ ולא חטאו - ואם-כן, איך אפשר לציית לפקודה כזו?

אלא הם ידעו שכל דברי משה מתאימים לצייווי התורה, ומצד מסירותם ("איבערגעגעבנקייט") למשה רבינו, מקבל התורה הראשון¹⁷, לא חישובו שום חשבונות, הם ידעו רק דבר אחד: צריך לעשות מה שמה מצוה¹⁸!

ו. הוראה זו אנו למדים גם מהכתוב¹⁹ "ויסע משה את ישראל מים סוף גו' אל מדבר שור" (וכפרש"י עה"פ שבנ"י רצו להשאר בבית הים ומשה רבינו "הסיען בעל כרחם"): ללא הבט על רצונם להשאר בבית הים,

עשו בני" כפי שמה ציוום, למרות שיכלו לעשות חשבונות האם מותר לעזוב ולפרוש מה"נגילה ונשמחה בו"²⁰ וללכת למדבר "נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אין בו מים"²¹, ובפרט שכל הדרכים בחזקת סכנה²² והתורה עצמה פוסקת שזו סכנה - מכל-מקום, הם לא ערבו חשבונות אלו, בידעם שאפשר לסמוך על משה רבינו ולעשות כהוראתו.

ז. כך גם בכל דור ודור, כאשר שומעים הוראה מנשיא הדור - "אתפשטותא דמשה בכל דרא"²³, אין מה להתבונן, להתייען ("מיישב זיין זיך") ולעייין בספרים - אלא צריכים לעשות מה שאומרים.

וכשם שעשו זאת כבר תלמידי התמימים - כשהרבי אמר להם לנסוע לערי השדה, הם לא התייעצו עם האבא או עם החותן והחותנת, וגם לא ערכו חשבונות שכאשר ילמדו יותר זמן בישיבה יתוסף בידיעתם - כיון שידעו שהם חיילים, ולחייל אין שום ענין חוץ ממילוי פקודת המפקד.

הקב"ה הרי לא נשאר "בעל חוב" כלל²⁴, ובגלל המסירה ונתנה שלהם לרבי הצליחו בשליחותם וגרמו נחת-רוח לרבי, זאת בנוסף להצלחה בעניניהם הפרטיים, בין בגשמיות ובין ברוחניות.

כל זה לא יותר מ"מידה כנגד מידה"²⁵,

(11) ס"ג.
(12) תשא לב, כו.
(13) שם, כז.
(14) ברכה לג, ט וראה ספרי, ורש"י עה"פ.
(15) יתרו כ, יב.
(16) חגיגה ו, ב. יומא סו, ב. ספרי ברכה לג, ט. וראה רמב"ם הל' ע"ז פ"א ה"ג.
(17) אבות פ"א מ"א.
(18) ראה יל"ש עה"פ מטות לא, ב (רמז תשפה).
(19) בשלח טו, כב.
(20) ל' הכתוב - תהלים קיח, כד. וראה זח"ב (ס, א), שלא רצו ללכת מצד גילוי שיניה שהי' שם.
(21) עקב ח, טו. וראה מכילתא עה"פ בשלח שם: היאך אנו יוצאין במדבר כו'.
(22) ירושלמי ברכות פ"ד ה"ד. קה"ר פ"ג, ב.
(23) תקו"ז תס"ט (קיב, ב. קיד, א).
(24) אג"ק אדמו"ר מוהרי"צ ח"ו ע"י רנה. "היום יום" - כ"ח אלול.
(25) סוטה ח, ב. ט, ב - במשנה. וש"נ. פס"ז עה"פ שמות ג, ו.

לפנינו ב' אגרות קודש
מכ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א
מתאריכים הסמוכים לשבת זו
(ככל הידוע לא פורסמו עד עתה)

- מצילום המכתב (קטע) -

ב"ה, כ"א סיון תשי"ד
ברוקלין.

הנהלת אגודת חסידי חב"ד
באה"ק ת"ו. ה' עליהם יחיו

שלום וברכה!

. . נבהלתי להשמועה, אף שאינני יכול לברר ברור אם כנה היא, אשר יש סברא שהרשת תעבוד ותפעול במקום אחד תחת שם מוסד חינוך מפלגתי (אלא ש"מבטיחים" להם שרוחניות הענינים תהי' ביד הרשת). ונבהלתי עוד יותר לההוספה, אשר דוקא בזקני אנ"ש הונח אצלם ככה, ולא לבד שהסכימו על זה אלא שפירשו את המברק שלי מתאים לסברא הנ"ל. וכמה עלוב דורנו זה, אשר גם על טעות כזה יש להזהיר ולקרות בקול שזהו טעות ולא האמת. ואף אם גם היתה הבטחה הנ"ל בת קיימא, שגם בזה איני מאמין כי אין הדבר תלוי ביחידים המבטיחים אלא בהמפלגה בכללותה, הנה אין רשות למי שהוא להדביק על עניני חב"ד יארליק של מפלגה איזה שתהי' ובפרט כו'. וכנראה ג"כ מהעתק מכתב כ"ק אדמו"ר (מוהרש"ב) נ"ע (שנשלח אלי זה עתה מאה"ק ת"ו, כנראה, בתור רא"י שלילית להכנסת) בו מתבטא כ"ק מוהרש"ב ברצותו להראות עד כמה יש להזהר מ. מובן אשר כתבתי להרשת במענה על הנ"ל בתוקף. ובא אני בזה גם לאגודת, מתאים למה שקייתי מאז שאגוד"ה תשמור על הנקודה הכללית וחוט השני דפעולות חב"ד, שלא יסורו מן המסלה אותה סללו רבוה"ק נשיאינו, ועאכו"כ שלא יעשו ענינים הפכים מזה. . .

נאמר³⁰ י"לך וישוב לביתו! ומכל-מקום, אין הכוונה ש"י"לך וישוב לביתו" לישון, אלא שיעשה שם על-כל-פנים את הוראות המפקד; ו"מצוה גוררת מצוה"³¹ - עי"ז הוא יתעלה במשך הזמן ויהפוך למקושר באמת עד שיזכה להיות מהיוצאים למלחמת בית דוד ולהביא את הגאולה.

ט. בביאת המשיח הרי יבואו כל בני ישראל, גם ה"אובדים בארץ אשור והנידחים בארץ מצרים"³², והיות שביאת המשיח תלוי' בהפצת המעיינות³³, לכן שולחים שלוחים לכל המקומות עד לאשור ומצרים, שיפיצו שם את המעיינות ויכינו גם את היהודים הללו לגאולה.

אבל מתי אפשר לשלוח שליח - כאשר הוא מקושר באמת, משא"כ כשמתחיל להתיישב בדעתו, אזי אפילו אם הוא מסכים לנסוע, אך הישוב-הדעת לבד מורה שחסר אצלו בהתקשרות, ובמילא אי אפשר לשולחו לשם.

כי כאשר חסר אצלו בהתקשרות ל"משה עבדו"³⁴ ועי"ז לה³⁵, לא יודעים האם הוא ישפיע על סביבתו או ח"ץ הפוך, היינו, לא רק שלא יהי' "משפיע" אלא עוד יהפוך ל"מושפע".

משא"כ כאשר השליח מקושר כדבעי, אין שום חשש מכיון שהוא קשור למעלה, וכפתגם הידוע³⁶ - "כאשר קשורים למעלה

והרי ברכתו של הקב"ה היא "כמה פעמים ככה"²⁶, וגם זה יתגלה בקרוב כש"הקיצו ורננו שוכני עפר"²⁷ והוא - הרבי - בראשם, ויוליך את כולנו, ותלמידי התמימים שהתמסרו להוראותיו בראש, לקראת משיח צדקנו במהרה בימינו.

[כ"ק אדמו"ר שליט"א ציוה שהתמימים שנסעו לערי השדה בשליחותו של כ"ק אדמו"ר נ"ע (אשר כמה מהם נוכחו בעת ההתוועדות) יאמרו לחיים וינגנו ניגון].

ח. למרות כהנ"ל, נשאר האריז"ל לקבל את השבת יחד עם אותם תלמידים שאמרו "איזיל ואמליך בדביתהו", וגם אחר-כך למד איתם והם נשאר תלמידיו.

הגם שלא הי' ביכולתם להביא משיח מצד העדר ההתקשרות, מכל-מקום הוא למד איתם ענינים שהם כלים להם לפי ערכם, אשר באמצעותם יוכל להעלותם בהדרגה לדרגא נעלית יותר.

ואדרבה, מצד זה גופא ראה האריז"ל את גודל הרחמנות עליהם, שבגלל זה עליו להשאר ללמוד איתם ולהדריכם.

ואותו הדבר הוא גם ביוצא צבא, כפי שדובר קודם²⁸ ש"כל היוצא למלחמת בית דוד"²⁹ צריך לכתוב "גט כריתות" לכל עניני העולם, ואם אינו עושה זאת, כלומר, שמציאות כל-שהיא עדיין תופסת אצלו מקום - הרי הוא בכלל "הירא ורך הלבב" שעליו

(26) היינו באיכות ובכמות, ולהעיר ממחז"ל דמדה טובה מרובה כו' ת"ק פעמים (תוספתא סוטה רפ"ד).
אגה"ק ס"ח: דלכאורה זו אינה מן המדה כו'.
(27) ישע"י כו, יט.
(28) ס"ג בהנחה (שיחות-קודש תשח"י ע' ריג).
(29) שבת נו, א.
(30) שופטים כ, ח.
(31) אבות פ"ד מ"ב. אדר"נ כה, ד. תנחומא תצא ג.
(32) ישע"י כו, יג.
(33) אגרת הבעש"ט הידועה - נדפסה בכש"ט בתחלתו. ובכ"מ.
(34) בשלח יד, לא.
(35) ראה מכילתא עה"פ.
(36) סה"ש תרצ"ז ע' 95 ואילך. וראה גם "שיחות

ועי"ז - הם טוענים - ימנעו סכנה מכל היהודים, כיון שזו "ארץ אוכלת יושבי": אם יתגרו בערבים ולא יוותרו לרצונם - "יאכלו" הערבים את היהודים היושבים בארץ ישראל, מה-שאין-כן כשיוותרו וימסרו להם את השטחים שרוצים - יהי' שלום ו"שלוש עכשיו!" וטוענים זאת יהודים, עדה קדושה מישראל, על-דרך המרגלים בזמנם; ואפילו הקומוניסטים שמצטרפים אליהם - גם יהודים, כי "ישראל אע"פ שחטא - ישראל הוא"¹⁶. ובכח זה של "עדה קדושה" מבני ישראל, באים וטוענים כיום שהערבים יותר מדאי חזקים מכדי שנוכל לכבשם - "עז העם היושב בארץ", יחד עם שאר טענות "שלום עכשיו" האמורות לעיל, וכן טענות הקומוניסטים ו(להבדיל) הערבים.

ג. צריכים לדעת שטענות אלו הם תרגום מטענת המרגלים בשעתו!

וכשם שאז ראו מה שהמרגלים המיטו על בני ישראל, שדוקא הם העמידום בסכנה ממש - על-דרך-זה מובן בנוגע למה ש"שלום עכשיו" מביאים עתה על היהודים ועל ארץ ישראל, אשר אלו הם ה"מהרסיך ומחריביך"¹⁷ של העם היהודי ושל ארץ ישראל, רחמנא-ליצלן (כפי שמוכח מזה גופא שאליהם הצטרפו גם הקומוניסטים ו(להבדיל) הערבים).

ולמרות שצווקים "שלום עכשיו" ואין לך דבר גדול יותר מהשלום - אבל "אין שלום אמר ה' לרשעים"¹⁸: יודעים מה כוונותיהם של אש"ף, וכפי שאישרו זאת שוב באסיפתם האחרונה - לצוות על כל היהודים ללכת מכל ארץ ישראל!!

אין זה סוד או דבר חדש - כבר 32 שנה שהם מכריזים זאת בגלוי, והודפס בכל מקום, כל אחד יודע מזה.

ואם-כן מובן, שכל הסכם שיסכמו אתם לא יוביל לשלום!

ואפילו כאשר מוותרים להם, בתנאי שיחתמו על פיסת נייר שעושים שלום לפי שעה - כרצון "שלום עכשיו" - לא רק שזה לא מועיל, אלא מביא סכנה בפועל על היהודים.

ד. וכפי שראו בפועל:

בעת מלחמת "ששת הימים", היו יהודים שטענו שאין לכבוש את ירושלים העתיקה. לאחר מכן, כשהוכרחו לכבוש את ירושלים העתיקה ושאר השטחים - שלחו מיד שלוחים לווינגטון, ללונדון ולפריז וכו' להודיע שרוצים למסור הכל לגויים!...

- הרי זו מתנה שהקב"ה נתן לבנ"י, ומתנה זו באו יהודים למסור לגויים!

והסיבה היחידה שבפועל לא מסרו את השטחים, בגלל שהגויים אינם בעלי בחירה, אלא "לב מלכים ושרים ביד ה'"¹⁹ - הקב"ה לא הניח לגויים לקחת זאת*.

(תרגום חפשי משיחת ש"פ שלח ה'תש"מ - בלתי מוגה)

לא נופלים למטה", זאת-אומרת, אפילו אם מצד עניני עבודתו עליו ללכת "למטה", מכל-מקום אין חשש כלל שיפול או יחליק מאחר והוא קשור למעלה.

ובנידון דידן: לא השליח הולך כאן אלא המשלח! וכעין "נשתרבה אמתה"³⁷ שע"ז הביאו את מושיעין של ישראל. אבל כשחסר בהתקשרות יש לחשוש כנ"ל.

יו"ד. ובזה יובן גם מה שהאריז"ל נשאר לקבל את השבת בצפת, דלכאורה, היות ועי"ז ההליכה לירושלים היתה מגיעה הגאולה - מדוע הוא נשאר בצפת, הרי ה' יכול להובילם לירושלים כשעיניהם עצומות?

והתירוץ הוא: כאשר האריז"ל ראה את התלמידים מתחילים להתיישב בדעתם, כלומר שחסר אצלם בהתקשרות, הרי במילא ההליכה לירושלים לא היתה פועלת מה שצריכה לפעול.

והנה, מהאריז"ל עד עתה עברו ארבע מאות שנה, וכל עניני הגזירות כו' שעברו בני ישראל במשך זמן זה - הכל מצד העדר ההתקשרות להאריז"ל, כי אם היתה התקשרות כדבעי, כבר מזמן היתה באה הגאולה.

יא. ההוראה מסיפור זה:

בכדי להיות מ"חיילי בית דוד" צריכים להיות שלמים בהתקשרות, ולא רק התקשרות בדיבור - "ויפתוהו בפייה ובלשונם יכזבו לו ולבם לא נכון עמו ולא נאמנו בבריתו"³⁸ (ברית מלשון התקשרות), אלא דרושה התקשרות בפועל; ראשית כל צריך להיות הפועל ואח"כ אפשר גם לדבר, אך בדיבורים בלבד אי אפשר לצאת עדיין ידי חובה.

ובאם חסר בהתקשרות, אזי לבד זאת שמפסיד את הטוב האמיתי אליו ה' יכול לבוא - הרי זה נוגע גם לכלל ישראל, כפי שה' אצל תלמידי האריז"ל.

יב. הגמרא מספרת³⁹ שבשבבותי' דרב⁴⁰ היו בריוני וזכותו של רב⁴¹ הגנה עליהם, כשנסתלקה זכותו חזרו בתשובה.

כאשר מתנהגים שלא כדבעי אזי זקוקים ללימוד זכות, ועוד ועיקר - כאשר רב מלמד עליו זכות הוא מתחיל בעצמו גם ללמד זכות על מעשיו, וזה כבר לגמרי לא מתאים מכיון ש"על כל פשעים תכסה אבהה"⁴²...

מדוע צריכים כזה סדר - שתמיד זקוקים ללמד זכות, הרבה יותר טוב ה' שיתחילו כבר לציית, ואזי יחסכו לרבי עבודה, וכבר מזמן היו מביאים את הגאולה ע"י משיח צדקנו שיבוא לגאלנו במהרה בימינו.

(40) סנהדרין לז, א - על רב זירא, ואולי כצ"ל בפנים.
(41) כ"ב בהנחה. וראה הערה הקודמת.
(42) משלי י, ב.

קודש" תשי"א (הוצאה החדשה) ע' 269 ס"ה.
(37) סוטה יב, ב. הובא ברש"י עה"פ שמות ב, ה.
(38) תהלים עח, לו-לז.

מדור זה מוקדש לעילוי נשמת פאולין רות בת ר' יצחק ע"ה - נלב"ע ביום ב' דחה"ש, ז' סיון ה'תש"ס ולע"נ אורי אהרן יואל בן יוסף ארי' לייב ז"ל - נלב"ע ביום ב' טבת ה'תשכ"ב ולזכות משפחתם שיחיו

(16) סנהדרין מד, רע"א.
(17) ישעיה מט, יז.
(18) שם מח, כב.
(19) ע"פ משלי כא, א - ראה בארוכה לקו"ש ח"ג ע' 285 בעהרה.
(* המשך השיחה יופיע א"ה בקונטרס לש"פ חוקת.

ההשוואה בין טענות "שלום עכשיו" לטענות המרגלים

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"*

א. נמצאים כעת בזמן שיש ללמוד בו הוראה מהמרגלים גם בגשמיות העולם, בארץ ישראל כפשוטה.

ובהקדים:

בזמן מעשה המרגלים לא היו בני ישראל בארץ ישראל - אלא במקום שבו לא חסר להם דבר, אכלו מן - לחם שאין בו פסולת¹; שתנו מים מבארה של מרים; היו להם את ענני הכבוד אשר: א) הרגו עבודם את הנחשים והעקרבים². ב) "בעמוד ענן אתה הולך לפניו יומם ובעמוד אש לילה" (כמובא בפרשתינו³ וכן בפרשת בעליות⁴). ג) "היו שפים בכסותם ומגחצים אותם"⁵. ד) הנחילו לבני ישראל כבוד (שלכן נקראים "ענני הכבוד"⁶), עד שגם הגויים, בראותם את כל הדברים שבאים לבני" מהעננים, חלקו כבוד לכל בני ישראל.

ולכן, כשעמדו להכנס ולכבוש את ארץ ישראל, ולשם כך שלחו את המרגלים לרגל קודם את הארץ - חזרו המרגלים וטענו שמכיון ש"עז העם היושב בארץ"⁷, ו"ארץ אוכלת יושביה היא"⁸ - על-כן "שב ואל תעשה עדיף"⁹, עדיף להשאר במקום בו ישנם כל הענינים ולא להסתכן בכניסה לארץ, ועל-ידי-זה רצו המרגלים להציל את בני ישראל מסכנה.

אך בפועל אירע ההיפך בדיוק: המרגלים - הם אלה שהביאו את הסכנה לכל בני ישראל!

ב. מכך לומדים הוראה לזמנינו, בארץ ישראל כפשוטה - במכל-שכן וקל-וחומר:

בזמנו - היו בני ישראל במדבר, והיו להם שם את כל הענינים (כאמור), לכן טענו המרגלים שעדיף להשאר במדבר ולא להכנס לארץ ישראל;

אבל כיום - הקב"ה מסר את ארץ ישראל ליהודים, והיהודים נמצאים שם בפועל

[לא חס-ושלום באופן של "עצמאות", כפי שישנם הרוצים לקרוא לכך - אוי-ואבוי לכזו "עצמאות": אף פעם לא היו תלויים כל כך בעזרה שמקבלים מאומות-העולם, כפי שהמצב עתה!... - אך עכ"פ ברוחניות, יש ליהודים בא"י את כל הבעלות, ואף בגשמיות הם ה'בעלי-בתים' בפועל בכמה וכמה ענינים]

עליהם להחזיק בשטחים שנתן להם הקב"ה.

ג. למרות זאת, מגיעים יהודים וצועקים "שלום עכשיו"!

ואליהם מצטרפים גם הקומוניסטים¹⁰ ו(להבדיל) הערבים, בטענה שצריכים למסור חלקים מארץ ישראל שתחת בעלות יהודית - לערבים!

כלומר, טענתם אינה "שב ואל תעשה" כטענת המרגלים (שישארו תקועים במדבר ולא יכנסו לא"י), אלא טענתם היא שיש למסור את הבעלות שכבר ישנה על ארץ ישראל!

טענה זו של "שלום עכשיו", הקומוניסטים ו(להבדיל) הערבים - תואמת בדיוק לטענת המרגלים בשעתו "עז העם היושב בארץ", שלכן אין לכבוש וליישב את ארץ ישראל!

[ובפרטיות יותר - טוענים הם:] מאחר ובירושלים מתגוררים 60,000 ערבים, הרי הם הרבה יותר חזקים מהיהודים המתגוררים שם - "חזק הוא ממנו"¹¹, ואם כן אין לאפשר ליהודים להתגורר בעיר בה "חנה דוד"¹², ואת היהודים שכבר מתגוררים שם - צריכים לגרש בכח! ועד שצריכים למסור את כל ירושלים העתיקה, כולל הר הבית וקדש-הקדשים - לערבים!!

עד"ז טוענים בנוגע לחברון: היות שמתגוררים בה 50,000 ערבים, שהרבה יותר חזקים מתושבי' היהודים, ונוסף לזה, יש להם גם יחוס לאברהם אבינו שנמצא במערת המכפלה בחברון - לכן, גם שם אין לאפשר ליהודים להתגורר, ואלו המתגוררים - לגרשם!

ועל-דרך-זה - טוענים הם - צריכים למסור את כל השטחים שהערבים רוצים, כיון ש"עז העם היושב בארץ" ו"חזק הוא ממנו" - הם חזקים מאתנו!

ומוסיפים ואומרים: "כל העם אשר ראינו בתוכה אנשי מדות"⁸, "ושם ראינו את הנפילים בני ענק מן הנפילים"¹³ - האחד רוצח גדול, השני גזלן גדול, השלישי גנב גדול, הרביעי דיפלומט גדול, והאחר יודע הרבה שפות, וכיוצא-בזה...

ונוסף לזה, הם גם מכריזים "שלום עכשיו"! ואם-כן, יש לצדם גם את תוקף ענין השלום, ש"כל התורה ניתנה לעשות שלום בעולם"¹⁴, ועוד באופן של "שלום עכשיו" - היינו שעכשיו יהי' "שלום"¹⁵ על ישראל!...

ובנוסף לכך, גם צועקים שמסירת כל השטחים לערבים הוא מעשה של צדק ויושר, ובמילא, אכן צריכים למסור את כל שטחי ארץ ישראל לערבים.

(10) מפלגה בא"י שחבריה' תמכו בשיטת הקומוניזם. (11) פרשתנו שם, לא. (12) פרשתנו שם, לא. (13) פרשתנו שם, לג. (14) רמב"ם סוף הלכות חנוכה. (15) תהלים קכה, ה. קכח, ו.

(* שיחה זו נדפסה בעבר בקונטרס זה, וכעת מובאת בעריכה מחודשת עם קטעים נוספים שעוד לא פורסמו כאן ובהוספת מראי-מקומות בשולי-הגליון. הקטע שלפנינו בא בהמשך למדובר לפני" בהתוועדות ("שיחות קודש" תשמ"ח ע' 381 סכ"ג ואילך). המו"ל. (1) ראה יומא עה, ב. פרש"י עה"פ חקת כא, ה. ועוד. (2) מכילתא עה"פ בשלח יג, כא. תנחומא בשלח ג במדב"ר פ"א, ב. ספרי (הובא בפרש"י) עה"פ בעליות' י, לד. (3) יד, יד. (4) שם. (5) פרש"י עקב ח, ד. (6) ראה בארוכה לקו"ש ח"ח ס"ע 256 ואילך ובהנסמן שם. (7) פרשתנו יג, כח. (8) שם, לב. (9) עירובין ק, סע"א.